

6.0 apzīņas attīstības līmenis jeb sensitīvā pātība. Cīvēka attīstība no 15 līdz 21 gada vecumam.

Pamatvērtības—savienošanās, integrācija un izlīgums. Pirmie, kas sāk akceptēt ne tikai sev līdzīgos, bet arī citus. Pasaule izskatās kā kopiena.

Organizācijas veids—komandas, sociālas valstis, draugi loki, nevalstiski veidojumi.

Tipiskākie pārstāvji—terapeiti, supervizori, empatiskie, sociālie darbinieki, pārjūtīgie un uþura lomu pieñēmušie. Dalās ar savu iekšējo pāsauli, ieklausās citu viedokļos. Dialoga, konsensa un kopīgā labuma meklējumi, taču šis līmenis ir tikai pats integratīves sākums.

Harisma—multiperspektīva uztvere, līdzjūtība, iekšēja harmonija, mierīgums, konsensa un integrācijas spēja, ienaidnieka mīlēšana. Krīzes situācijās ieslīgst pārliecībā par savu svētumu un politkorektumu, aroganti apšaubā citu motīvāciju. Noraida tos, kuri atzīst hierarhiju, uzstājas egoistiski un dogmatiski. Priekšstāts par Dievu—visu cīvēku draugs, žēlsirdīgais un mātišķais, mīlestība, kļātesošs visās reliģijās. Jēzus ir ievainotais dziednieks, pazudušo draugs, lēnprātīgais brālis.

Patologijas—vērtību relatīvisms, narcissms, hierarhiju noliegums, iepriekšējo divu līmeņu nicināšana.

Religiskais stīls—sociāli iesaistošs: ieinteresēts garīgumā, orientēts uz komandu. Pāreja nākamajā līmenī notiek, kad sabiedrības komplekso problēmu un ierobežoto resursu dēļ zūd cerības uz mūžīgi sirsnīgām attiecībām visu starpā.